

PADOMJU

KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 26 19
Tālrunis 26 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 106 (1842)

Trešdien, 1956. g. 5. septembrī

12. gads

Labī sagatavoties ziemai

Rajona rūpniecības uzņēmumi sacenšas par pirmstermiņa 1956. gada ražošanas plāna izpildi, par sestās piecades pirmā gada uzdevuma realizēšanu. Lai sekmīgi izpildītu uzņemtas saistības, uzņēmumu, fabriku, mežsaimniecību, ATK Nr. 7 un celtniecību organizāciju kolektīvi sekmīgi ceļ darba ražīgumu, ievieš jaunu tehniku, palielina produkcijas izlaidi. Kolektīvi cīnās par to, lai viņu uzņēmumi strādātu ritmiski ne tikai šodien, bet arī turpmāk rudens un ziemas laikā.

Iestājoties aukstam laikam, nenoliedzami būs arī rūpniecības uzņēmumiem savas papildus grūtības. Tās nevar neievērot. Tāpēc jau tagad uzņēmumu vadītājiem jāturpina par to, lai savestu uzņēmuma saimniecību kārtībā ziemas apstākļiem.

Ziemas laikā jānodrošina, lai bez pārtraukuma darbotos enerģētikas saimniecība, transports, apkure un ventilācija.

Gatavojoties ziemai, nepieciešams nodrošināt katru uzņēmumu ar rezervē kurināmo krājumam, izejvielām un materiāliem.

Sevišķi liela nozīme ir savlaicīgi un labi veiktam remontam kā uzņēmuma kopmītnē, tā pašas ražošanas telpās.

Pareizi darīja transporta kantora Nr. 7 partijas un arodorganizācija, kuras jau pirms sala un lietus perioda iestāšanās apsprieda jautājumu par uzņēmuma sagatavošanu ziemas apstākļiem un pašreiz jau realizē pasākumus, lai nodrošinātos ziemai.

Bet vēl vairāk uzņēmumu un celtniecības organizāciju vadītāji slikti gatavojas zie-

mai. Daudz trūkumu ir Kuldīgas tāku fabrika, rajona rūpniecībā, kur ietilgst ķieģeļu apdedzinašanas krāsns būve un drenāžu cauruļu izgatavošana ķieģeļu fabrika „Ivande”. Lēni sokas remontu darbi vairākos šo uzņēmumu cehos.

Slikts stāvoklis ir finieru fabrikā „Vulkans”, kur ziemas periodam vēl pavisam nav sākuši gatavoties. Lietainās dienās skaidu labošanas nodarbi strādniekiem uz galvas līst lietūs — jumts caurs, un tam nepieciešams lielāks remonts. Fabrikas kolektīvā ligumā paredzēts, ka dzīvojamajam jābūt uzcels malkas šķūnī, bet vēl nekas nav darīts, lai izpildītu ligumā paredzēto. Bez tam dzīvojamā māja vairākām krāsnīm nepieciešams remonts.

Mūsu rūpniecības uzņēmumi ir pietiekami daudz līdzekļu, lai radītu vīslabvēlīgākos dzīves apstākļus saviem darbiniekiem.

Rūpniecības uzņēmumu partijas un arodorganizāciju, kā arī uzņēmumu vadītāju pienākums ir darīt visu iespējamo, lai strādniekus un darbiniekus nodrošinātu ziemā ar labiem ražošanas un dzīves apstākļiem.

Komunistiskā partija un padomju valdība mobilizē visus darbaļaudis, lai ātrāk izpildītu partijas XX kongresa nospraustos uzdevumus. Un šī uzdevuma veikšana savā lomā piekrīt arī mūsu rajona rūpniecības uzņēmumiem. Nav ne mazāko šaubu par to, ja labi būs sagatavoti rūpniecības uzņēmumi ziemas apstākļiem, ka mūsu rajona darbaļaudis pieliks visas pūles, lai godam izpildītu savas saistības.

Attēlā: V. Koberidze (vidū) novēro rūdas pārkausēšanu. Pa kreisi vecākais kalnrādītājs H. Parešāvilis, pa labi — krāsns meistars K. Tarastāvilis.

Kuldīgas MTS kombainieris Fricis Jansons novācis labību no 61,6 ha.

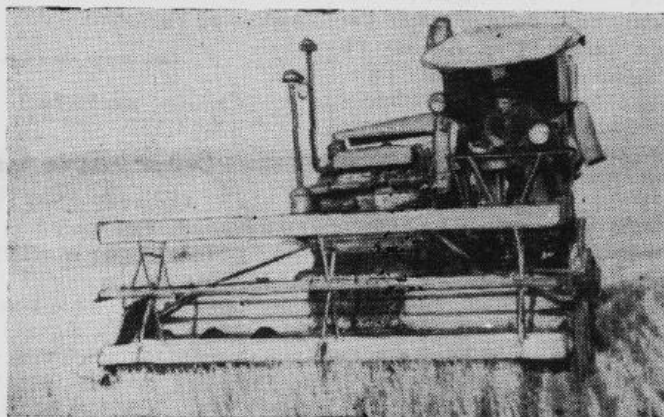
Visvairāk graudu izkūlis Pauls Ēķis.

KOMBAINIERI, sekojiet labāko piemēram!

Pilnīgāk izmantojiet tehniku! Novāciet ražu ātri un bez zudumiem!

Kombainieris Vilis Ciesnieks strādā labi

Kabiles MTS kombainieris Vilis Ciesnieks, neskatoties uz lietaino laiku, ražīgā darbā izmantoja katru bezlietus stundu. Kā atzīst kombainieris, tad rezultāts varēja būt daudz labāks. Ziemāju novākšanā kolchoza valde maz rūpējās par kombaina izmantošanu. Tagad kolchozā sākusies vasarāju plauja, un b. Ciesnieka kombains strādā no agra rīta līdz vēlam vakaram. Dienā centīgais kombainieris nopļauj ap 8 hektarus.

Attēlā: b. Ciesnieks Ļeņina v. n. kolchozā novāc miezus.

Kuldīgas un Kabiles MTS kombainieru socialistiskās sacensības rezultāti uz šā gada 3. septembri

Vārds, uzvārds	MTS nosaukums	Kolchozi	Nopļauti ha
Fricis Jansons	Kuldīgas MTS	„Aktivists”	61,6
Žanis Lakševics	Kuldīgas MTS	„Jaunā gvarde”	56
Kristis Harps	Kuldīgas MTS	„Aktivists”	54
Marija Balode	Kuldīgas MTS	Molotova v. n.	38
Pauls Ēķis	Kabiles MTS	„Komunars”	35
Fricis Silkalns	Kabiles MTS	„Sarkanais karogs”	34
E. Andersons	Kuldīgas MTS	„Sarkanā zvaigzne”	27
Jēkabs Tēvainis	Kuldīgas MTS	„Latvijas strēlnieks”	26
Laimonis Bieža	Kuldīgas MTS	„Proletarietis”	25
Valdis Brēdīkis	Kuldīgas MTS	„Traktorists”	25
Žanis Grīviņš	Kuldīgas MTS	Raiņa v. n.	23,5
Rūdolfs Holmanis	Kuldīgas MTS	„Socialisma ceļš”	23
Vilis Ciesnieks	Kabiles MTS	Ļeņina v. n.	21
Harijs Immermanis	Kabiles MTS	„Uzvara”	21
A. Šterchenhops	Kuldīgas MTS	Ždanova v. n.	15
Pēteris Krievs	Kuldīgas MTS	„Cīņa”	14,5
Richards Norde	Kuldīgas MTS	„Sarkanā zvaigzne”	14
Arnolds Guļevskis	Kuldīgas MTS	„Sarkanā zvaigzne”	14
Eduards Raģis	Kabiles MTS	„Brīvība”	12
Ermanis Kalnietis	Kabiles MTS	Staļina v. n.	12
Žanis Riežnieks	Kabiles MTS	„Graudis”	2
Roberts Valdmanis	Kabiles MTS	„Imanta”	2
Indriķis Polis	Kuldīgas MTS	„Padomju Latvija”	2
Herberts Verenieks	Kabiles MTS	„Imanta”	—
Ernests Jansons	Kabiles MTS	Kārļa Marksa v. n.	—
M. Grinovskis	Kabiles MTS	Kārļa Marksa v. n.	—
Jānis Kancans	Kabiles MTS	„Kopdarbība”	—
Jānis Dzenis	Kabiles MTS	„Uzvaras karogs”	—
Alfons Apšans	Kuldīgas MTS	„Boļševiks”	—
Indriķis Kesenfelds	Kuldīgas MTS	Mičurina v. n.	—

Rajona kolchozos

Dienā ar rugājus, bet naktī ved labību

Molotova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli rosīgi strādā Kuldīgas MTS mehanizatori. Lai palīdzētu laukkopjiem laikā ievākt labību sliktajos laika apstākļos, mehanizators Ansis Abols ar traktoru vakaros un naktīs, kad nelieta lietus, veda rudzus šķūņos, bet lietainajās dienās uzsāka rugāju aršanu. Tagad kolchozā visi rudzi ievesti, un rugāju aršanu uzsācis arī traktorists Osvalds Teburnieks. Traktoristi uzaruši vairāk nekā 30 hektarus rugāju.

V. Zieds

Ar augsni

Apņēmušies visu nākamā gada pavasara sējai vajadzīgo augsni uzart rudenī, kā Kuldīgas, tā Kabiles MTS mehanizatori uzsākuši rugaines aršanu. Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā jau vairākas dienas rugājus ar Kabiles MTS traktorists Igors Strazdiņš. Tūlīt pēc rudzu ievākšanas viņš rugaini uzlobīja, bet tagad uzlobītos laukus uzar. Uzarti pirmie 15 hektari.

* * *

Lauksaimniecības arteli „Proletarietis” rugāju aršana uzsāka pirmajā laukkopības brigādē. Šeit Kuldīgas MTS traktorists Konstantīns Kudiņš ar traktoru DT-54 uzaris vairāk nekā 20 hektarus.

A. Liepa

Komposts divas reizes vairāk nekā pērn

Ždanova vārdā nosauktā kolchoza laukus, kurus pagājušajā ziemā mēsloja ar kūdras kompostu, izauguši labi kvieši, kartupeļi sola bagātu ražu. Pārlicinājušies par kūdras komposta vērtīgumu ražu celšanā, kolchoznieki šogad šo mēslojumu ir sagatavojuši divas reizes vairāk nekā pērn.

Vispirms kūdrājus sastrādāja, tad tiem uzveda vircu, kūtsmēslus. Mēslo to slāni Kuldīgas MTS mehanizatori ar buldozeri sadzina kaudzēs. Daļai komposta piejaukti kaļķi un mineralmēsli. Pavisam kolchozā šogad sagatavots 7500 tonnas kompostētas kūdras. Šo mēslojumu uz tirumiem kolchoznieki izvedīs ziemā.

K. Līpīks

Ugunis purvā

Ātri tuvojās vakars. Vējš bija pieņēmis un izklidinājis zemu slidošos mākoņus. Rietošās saules staros iemargojās lietus pilieni zālē. Purvā ieradās grāvju racēju maiga.

— Kā veicās? — jautāja traktorists Jēkabs Mūrnieks. — Vai motors labi velk?

— Motoram nav vainas, — atbildēja Ivans Bondarenko, — bet posts ar laiku. Cik reižu lietus mūs nespieda apstāties. Ar pūlēm veicām normu. Bet liekas, ka jums laimēsies — naktī lietus nebūs.

Kamēr traktoristu palīgi apskatīja grāvju rokamo mašīnu un ieeļļoja tās daļas, b. Mūrnieks pārbaudīja traktora S-80 stāvokli. Kad maīņa bija sagatavojusies darbam, pāri purvam nolaidās vakars.

Jēkabs Mūrnieks nosēdās pie stūres. Traktors sakustējās, un tajā pašā brīdī no starmesiem izšāvās spilgtas gaismas kūlis, simts metrus uz priekšu apgaismodams purvu.

Jēkabs Mūrnieks nosēdās pie stūres. Traktors sakustējās, un tajā pašā brīdī no starmesiem izšāvās spilgtas gaismas kūlis, simts metrus uz priekšu apgaismodams purvu.

— Labu veiksmi, — vienā balsī teica Bondarenko un Krīgers. — Līdz ritam!...

Lūk, tā cauru diennakti, spītējot lietus, no rīta līdz vakaram un no vakara līdz rītam bez apstājas rūc spēcīgais traktors, vilkdams aiz sevis milzīgo grāvju racēju. Trijos mēnešos Kuldīgas MTS zonas kolchozu laukos mehanizatori izrakusi maģistrālgrāvjus 90 kilometru kopgarumā. Viņi izpildījuši gada uzdevumu par 70—75 procentiem.

— Tikpat labi strādā visi mūsu meliorācijas vienības ļaudis, — saka MTS partijas organizācijas sekretars A. Megnis. — Visiem viņiem ir viena doma — drīzāk nosusināt purvu, palīdzēt kolchoziem palielināt sējas platības.

Pa MTS zonas kolchozu ze-

mēm likoču vijas desmitiem upiņu. Pavasari un lietainā vasarā tās visas pārplūst un applūšina simtiem hektaru, kuros varētu iegūt augstas ražas.

— Ūdens ir mūsu posts, — bieži sacīja kolchoznieki. — Kaut varētu to no laukiem ievadīt upē!

Kolchozniekiem nāca palīgā MTS. Ar katru gadu tā paplašināja meliorācijas darbus. Īpaši plašu vērienu tieguvuši pēc PSKP XX kongresa.

Tagad, braucot pa kolchoza „Latvijas strēlnieks”, Lisenko vārdā, Raiņa vārdā nosauktā un citu lauksaimniecības arteļu zemēm, visur redzam, ka plašus purva masīvus šķērso grāvji, kuros ielikta sarkanās drenu caurules. Četros mēnešos meliorācijas vienība ielikusi drenas vairāk nekā 150 hektaru platībā, izpildīdama savu uzdevumu par 70 procentiem.

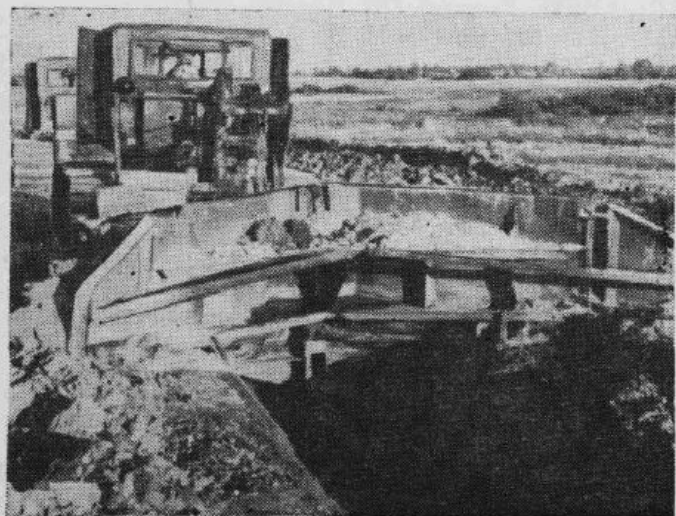
Visi jaunie melioratori kvēli atsaucās Latvijas LKJS CK aicinājumam doties uzbrukuma purviem. Viņi nolēma pārsniegt savas saistības par 20—30 procentiem. Tagad visi eks-kavatoristi, buldozeristi un grāvju rokamo mašīnu vadītāji strādā ar divkārtu enerģiju. Visu nakti purvos deg ugunis. Sekojot Latvijas LKJS CK aicinājumam, melioratoriem nākuši palīgā brāļi Alberts un Voldemars Škapari, mežrūpniecības saimniecības strādnieks komjaunietis Roberts Melnācs un daudzi citi jaunieši. Jaunās melioratoras Vijas Meņģes vadībā viņi soli pa solim atkaro purvam auglīgas zemes, kurās pēc viena diviem gadiem viņos rudzi un kvieši, kā mūris pacelsies kukuruza, tālu pletīsies leknas pļavas.

F. Kostikovs

Lai purvu vietā būtu auglīgas druvas

Ik gadus Leņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli apgūst vairākus desmitus hektaru jaunas zemes. Tā pagājušajā gadā Kables MTS mehanizatori kopīgi ar Saldus MMS melioratoriem kolchozu laukkopju rīcībā nodeva ap 40 hektaru nodrenētu platību. Šogad tur jau platu vilni met vasaras kviešu, auzu un mīstru druvas. Pašreiz kolchozā meliorācijas darbi rit pilnā sparā. Ir ieradušies divi Saldus MMS spēcīgie dizeltraktori S-80 un drenu licēju brigade. No dienas dienā kolchozā pieaug apgūto zemju platības. Līdz ziemai paredzēts meliorēt 85 hektarus.

A. Saule

Attēlā: traktoristi Haralds Millers un Eduards Kintslers rok grāvjus drenu ieguldīšanai.

Izvērš cīņu par darba ražīguma kāpināšanu

Atsaucoties PSKP CK, Ministru Padomes un VACP aicinājumam — novērst esošos trūkumus darbā un darba normēšanas sistēmā — linieru fabrikas „Vulkans” inženier-techniskie darbinieki kopīgi ar strādniekiem cechu sapulcēs apsprieda iespējamus pasākumus šai lietā.

Ilgāku laiku zāģētavas gatera brigādēm nesekmējās cīņa par plāna izpildi. Kāds tam iemesls? Maīņas meistars b. Gecs, gatera vadītāji bb. Gotfridsons un Andžāns nesen tika komandēti uz vienu no labākām Rīgas kokzāģētavām apmainīties darba pieredzē. Daudz interesanta viņi tur redzēja, un galvenais atpazīcības cēlonis izrādījās gatera pārāk lēnā darba gaita. Tāpēc minētie biedri sapulcē ierosināja palielināt līdzšinējo gatera jaudu, kā arī palielināt ātrumu vagonetēm, ar kurām padod balķus pie gatera. Nepieciešama vajadzība ir regulāri valcēt gatera zāģus.

Paiet gads pēc gada, bet arvien vēl pareizs atzinājums nav atrasts, kā ziemas laikā uzturēt kļuču sautēšanai vajadzīgo temperatūru siltā ūdens baseinā. Par to sapulcē runāja izejvielu cecha maīņas meistars b. Pščenko.

Smags darbs pie lobmašīnām ir pacelt kluci un pievīrīt to iecentrēšanai. Līdz šim to veic ar rokām. Bet strādnieks b. Zalkovskis ierosināja uzstādīt motorīnu, lai darbu atvieglotu.

Kritisku salīdzinājumu par cechu iekšējām transporta normām deva veidzāga vadītājs b. Dupats. Viņš norādīja, ka izstrādes norma autoceltnim ir par zemu — tā ir tikai nedaudz lielāka par normu, materiālus pārveidojot ar rokas ratiņiem.

Žāvēšanas aparāti dažkārt ietīti garaiņos. Trūkst labas izolācijas. Tiek zaudēts tvaiks. Šo jautājumu ierosināja žāvētājs b. Bekers.

— Arī pie dēļu žāvēšanas galdnieku plašu cechā nepieciešams ievest kārtību: grīdas nepietiekami izremontētas, sliežu ceļš pārslogots, trūkst vagonetes! — Savu sašutumu pamatoti izsaka žāvēšanas kameras pārzinis b. Doniņš.

Arvien vēl nepietiekams darba ražīgums pie aukstās hidrauliskās spiedes. Lai to paaugstinātu, nepieciešams brigādē sestais cilvēks. Brigadieris b. Kairiņš pilnīgi pārliecināts, ka šis cilvēks ir izšķirīgais faktors darba ražības kāpināšanai pie bloku līmēšanas.

Daudz strādāts un daudz samaksāts izgudrotājiem par veikto darbu pie galdnieku plašu seržu dēļu no listītēm līmēšanas automata uzstādīšanas. Tomēr automats vēl joprojām nestrādā. Plaša patēriņa preču cecha priekšnieks b. Kaska ierosināja ātrāk pabeigt un laist darbā jauno mašīnu.

Ar skaidām un putekliem noputējušu baltu cechā bieži var redzēt koka virpotāju b. Bīkši. Lai stāvoklis uzlabotos, viņš ierosināja ierīkot pie virpām putekļu nosūcējus.

Daudz neražīga darba stundas tiek patērētas atkritumu aiznesšanai ar kastēm no plaša patēriņa preču cecha otrā stāva līdz katlu mājas kurtuvēm. Strādnieks b. Gecs izteicās par transporta lentas ierīkošanu, lai mehanizētu neražīgo roku darbu.

Vēl daudz priekšlikumu tika iesniegts cecha sapulcēs. Daudzi no tiem un minētiem jau sākti realizēt. Ar pārliecību var sacīt, ka fabrikas kolektīvs ir atkal uz jaunu sasniegumu, jauna darba ražīguma kāpinājuma ceļā.

E. Hibners

Mums raksta

Neievēro tīrību un kārtību

Lielu vērību veltī mūsu pilsetas iestāžu, ēku, parku un dārzu tīrībai. Tomēr ir arī tādās iestādēs, kur aizmirsti tīrības un kārtības noteikumi. Tas sakāms par Kuldīgas rajona slimnīcu. Ieejot slimnīcas pagalmā, jau paveras nepatīkams skats. Pavasari tika izlauzti akmeņi, lai ielu salabotu, bet tas vēl nav izdarīts. Akmeņi stāv kā izlauzti, pavīrsi saviesti. Ieejot slimnīcā, gan uz vārtiem ir uzraksts „Kuldīgas rajona slimnīca”, bet

slimnīcas ķirurģiskās nodaļas ēkā vēl joprojām tur savu novecojušo uzrakstu „Kuldīgas pilsētas slimnīca” uz ēkas fasādes.

Celiņi, puķu dobes pie slimnīcas aizaugušas ar zāli. Pretim ķirurģiskajai nodaļai ir puķu dārziņš, kura mazais apzogojums ir salauzts. Nav šeit vieta, kur slimnieki varētu patikami atpūsties.

Tas viss liecina, ka slimnīcas personāls par to nedomā.

K. Zariņš

Varat sūdzēties — esmu rajona veselības aizsardzības nodaļas vadītāja

Ja cilvēks jūtas nevesels, tad vienīgi pareizais ceļš ir griezties pie ārsta. Taču gadās, ka cerētās palīdzības vietā slimniekam nākas piedzīvot nepatīkamu pārsteigumu.

Lūk, raksturīgs gadījums. Pilsonim V. Ginteram radās nepieciešamība griezties rajona onkoloģiskajā dispanserā pēc palīdzības. Šeit viņu uzklaušoja un rūpīgi izmeklēja galvenā ārste b. Žurīņa, izsniedzot pavadrakstu, lai izdarītu nepieciešamās laboratoriskās analīzes. Ārsts b. Vīlensons parakstīja caurskates pietiekuma lūgumu rentgena kabinetam, lūdzot izdarīt pilsonim Ginteram kunga caurskati. Saņemis vajadzīgos laboratoriskos analīžu rezultātus, slimnieks devās 17. augustā uz rentgena caurskati. Tiklīdz rentgenologe Gereiša ieraudzīja, ka uz pietiekuma ir onkoloģiskā dispansera trīsstāva zīmodziņš, viņa noteica: — Nē, es jūs nepieņemšu, neesmu nekāda labdarības iestāde onkoloģiskajam dispanseram, ejiet pie ārstiem uz polikliniku, un tie lai sūta pie manis, tikai tad es jūs pieņemšu. Nelīdzēja ne slimnieka lūgšanās, ne žēlošanās par sāpēm, ne arī par zaudēto

darba laiku. Gereiša vēl tikai plemetināja: — Ja gribat, varat sūdzēties, esmu nodaļas vadītāja un tas mani neskar.

Līdzīgs gadījums notika arī ar pilsoni Šproģi.

Šeit gribas atzīmēt ne tikai ārstes Gereišas rupjo izturēšanos pret slimniekiem, bet arī to, ka viņa nelikumīgi izmanto Veselības aizsardzības nodaļas vadītājas tiesības. Kā nodaļas vadītāja viņa saņem atvaļinājumu par nenormētu darba laiku un atalgojumu. Bet rajona slimnīcas algu sarakstos, sākot ar šā gada 6. augustu, Gereišai tiek aprēķināta darba alga par pusotram slodzēm rentgenologa darbu. Taču slimniekus, ko sūta onkoloģiskais dispansers, viņa atsakās pieņemt, aizbildinoties ar lielo darba slodzi un citiem neobjektīviem iemesliem, bet algu sarakstos uzrādīto 7,5 stundu vietā kā rentgenologe strādā dienā tikai 2 stundas.

Nekavējoties savs vārds šeit jāsaka rajona vadības iestādēm un jāpalīdz noskaidrot b. Gereišai, ko drīkst un ko nedrīkst atļauties Veselības aizsardzības nodaļas vadītāja.

A. Niedre

Necieš kritiku

26. augustā lauksaimniecības arteļa „Sarkanā zvaigzne” kolchoznieks Ernests Kozlovskis rīkoja būvmateriālu vešanas talku. Talka beidzās ar vakariņām, kurās piedalījās arī kolchoznieks Voldemars Polencs. Palielinoties izdzertam alus daudzumam, viņa notika prāta samazināšanās un spēka izjūtas pieaugums. Viņš sāka sist kolchoznieku Frici Kleimbergu un ar nazi ievainoja tam seju. Drīz piedzērušo savaldīja, bet dažas dienas vēlāk kolchoza redkoleģija izdeva „zibeni” par Polenca huliganisko rīcību, uzzīmējot arī attiecīgu karikatūru. „Zibeni” aizsūtīja arī uz otro brigadi, kur Polencs strādā par posminieku un novietoja sarkanajā stūrītī. Taču drīz vien otrajā brigādē sāka pacelties balsis, kas aizstāvēja Polenca izlēcinus un ... „zibens” pēkšņi no sienas nozuda. Tūlīt pēc tam uz kantori piezvanīja jaunietis Ernests Šperliņš un kā kādu varonību paziņoja: — Mēs to „zibeni” nosmēķējam. Šeit savu secinājumu nepieciešami izdarīt partijas un komjaunatnes organizācijām un palīdzēt Šperliņam un citiem šī daudzoņas aizstāvjiem pareizi izprast kritikas nozīmi.

A. Jankevics

Padomju Dzimtenes laukos

Plāns pārsniegts par 1 miljonu pudu

Jaunās padomju saimniecības „Vostočnij” (Adamovkas rajons Čkalovas apgabalā) kviešu lauki plešas desmitiem tūkstošu hektaru platībā. No lieliem masīviem šeit ieguva 150 — 175 pudus graudu no hektara. Jauno zemju apguvīji, kas ražas novākšanas sākumā uzņēmas saistības nodot valstij 3 miljonus pudu labības, revidējuši savus plānus un nolēmuši nodot 4 miljonus pudu kviešu. Vairāk nekā puse no šā daudzuma jau nodota.

Labības nodošanas plānu jau izpildījušas visas septiņas šā rajona neskartajās zemēs noorganizētās padomju saimniecības.

Neskarto zemju jauno padomju saimniecību laukos izaudzētā labība plūst valsts apcirkņos

Akmoļinskas apgabala stepēs, kas plešas gar Irlišas krastiem, nodibinātas 78 jaunas padomju saimniecības. Par aramzemi pārvērti miljoniem hektaru neskarto zemju. Šajās zemēs to apguvīji izaudzējuši bagātu ražu. Jaunās saimniecības, kas bagātīgi apgādātas ar tehniku, ikdienas novāc labību 40—50 tūkstoš hektaru platībā. Jaunās saimniecības pavisam nodos valstij 124 miljonus pudu labības, bet padomju saimniecība „Dņepropetrovskij” — vairāk nekā divus miljonus pudu.

Pareizas augu sekas kolchozos

KPFSSR Lauksaimniecības ministrijā notika agronomu un zemes ierīkotāju — Saratovas, Ivanovas, Maskavas un Vologdas apgabalu pārstāvju apspriede. Tā bija veltīta pareizu augu seku ieviešanai un apgušanai kolchozos saskaņā ar sejas platību jauno strukturu.

Apspriedē atzīmēja pozitīvo pieredzi, kāda ir Ivanovas apgabalam, kur augu sekas ieviestas visās saimniecībās un tagad tiek sekmīgi apgūtas. Liels darbs sakarā ar pareizu augu seku ieviešanu izvests Maskavas apgabala kolchozos. To apgušana sevišķi pozitīvi ietekmē stabilas lopbarības bāzes izveidošanu un piena lopu produktivitātes celšanu. Apspriedē izstrādāja rekomendācijas augu seku ieviešanai un apgušanai.

Siena krājumi daudz lielāki kā pērn

Pēc labības novākšanas Stavropoles novadā strauji pieaug lopbarības sagatavošanas tempi. 22 novada padomju saimniecības sekmīgi izpildījušas siena plaušanas plānu. Siena te sagatavots trīsreiz vairāk nekā pērn. (TASS)

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem Kabiles MTS zonas kolchozos laikā no 1955. gada 1. oktobra līdz 1956. gada 1. septembrim

Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros	Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros
1.	L. Merclina	„Uzvara”	2183	60.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs”	1150
2.	A. Pāpele	Kārļa Marksa v. n.	1873	61.	L. Vitoliņa	„Uzvaras karogs”	1138
3.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	1783	62.	E. Silkalna	„Sarkanais karogs”	1134
4.	Ie. Štrausa	Kārļa Marksa v. n.	1751	63.	V. Gotliba	„Uzvara”	1128
5.	V. Strazdiņa	Leņina v. n.	1739	64.	M. Stepena	Leņina v. n.	1096
6.	E. Miķelsone	„Imanta”	1718	65.	Ie. Lozinska	Leņina v. n.	1095
7.	T. Freimane	„Uzvara”	1715	66.	S. Zemture	„Graudus”	1094
8.	G. Sproģe	„Uzvara”	1711	67.	L. Tetere	„Kopdarbība”	1088
9.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	1688	68.	A. Kuchta	„Uzvaras karogs”	1076
10.	E. Zemeskalna	„Imanta”	1682	69.	L. Zemture	„Graudus”	1075
11.	O. Frijāre	„Imanta”	1677	70.	Dz. Bergholde	Staļina v. n.	1075
12.	A. Madelane	Kārļa Marksa v. n.	1674	71.	E. Grieze	„Uzvaras karogs”	1070
13.	Ie. Leite	Staļina v. n.	1653	72.	J. Kleina	Staļina v. n.	1069
14.	J. Miķelsone	„Imanta”	1619	73.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs”	1069
15.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	1610	74.	B. Simsons	„Uzvaras karogs”	1066
16.	O. Neitāle	Kārļa Marksa v. n.	1610	75.	V. Bergholde	Staļina v. n.	1062
17.	P. Bieriņa	„Imanta”	1580	76.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs”	1061
18.	Dz. Meijere	„Graudus”	1570	77.	V. Kuršinska	Kārļa Marksa v. n.	1059
19.	A. Zommere	„Imanta”	1557	78.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs”	1012
20.	R. Strāķe	„Uzvara”	1528	79.	A. Grābante	„Graudus”	1007
21.	A. Vēze	„Uzvara”	1525	80.	A. Kalēja	Leņina v. n.	1004
22.	Ie. Eida	„Imanta”	1524	81.	I. Braža	Staļina v. n.	1001
23.	V. Ose	Leņina v. n.	1516	82.	M. Bērziņa	„Brīvība”	998
24.	J. Kalna	„Uzvaras karogs”	1505	83.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	986
25.	A. Sproģe	„Uzvara”	1499	84.	M. Celmiņa	Staļina v. n.	970
26.	M. Mazkalna	„Imanta”	1487	85.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs”	954
27.	V. Andersone	„Imanta”	1442	86.	J. Dapiļoviča	Staļina v. n.	952
28.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	1410	87.	E. Meijere	„Sarkanais karogs”	946
29.	M. Līge	„Uzvara”	1401	88.	Dz. Kapteine	Staļina v. n.	946
30.	N. Šabāne	„Uzvaras karogs”	1392	89.	A. Kurnava	Leņina v. n.	937
31.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	1384	90.	E. Heidemane	Staļina v. n.	937
32.	A. Pāpele	Kārļa Marksa v. n.	1381	91.	A. Ūdra	Staļina v. n.	930
33.	L. Treimane	Kārļa Marksa v. n.	1378	92.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	930
34.	L. Teberniece	Leņina v. n.	1374	93.	S. Jurdža	„Brīvība”	929
35.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs”	1373	94.	A. Poņemekis	„Sarkanais karogs”	914
36.	I. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	1357	95.	A. Minova	„Kopdarbība”	907
37.	E. Birziņa	„Graudus”	1343	96.	M. Bērziņa	„Brīvība”	873
38.	O. Kimene	„Imanta”	1342	97.	L. Priede	Staļina v. n.	865
39.	K. Elerte	„Uzvaras karogs”	1338	98.	Z. Ašneviča	„Sarkanais karogs”	862
40.	E. Beņislavska	Leņina v. n.	1337	99.	Z. Minova	„Kopdarbība”	859
41.	L. Stepanoviča	„Uzvaras karogs”	1323	100.	Z. Mazā	„Kopdarbība”	853
42.	J. Siliņa	Kārļa Marksa v. n.	1319	101.	V. Eglāja	Leņina v. n.	845
43.	M. Melķe	„Sarkanais karogs”	1318	102.	A. Heidemane	Leņina v. n.	829
44.	S. Novica	„Imanta”	1309	103.	K. Rožkalne	„Brīvība”	826
45.	A. Bartinkaite	Staļina v. n.	1302	104.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	825
46.	A. Regolte	„Uzvara”	1282	105.	M. Klūga	Leņina v. n.	816
47.	L. Bārdiņa	„Uzvara”	1277	106.	V. Štorcha	Leņina v. n.	796
48.	Ie. Taubere	„Uzvara”	1260	107.	I. Mežiņa	Leņina v. n.	757
49.	K. Braže	„Graudus”	1254	108.	A. Beņislavska	Leņina v. n.	756
50.	E. Sprinģe	Leņina v. n.	1253	109.	Ž. Judina	„Kopdarbība”	752
51.	M. Garkalne	„Uzvara”	1246	110.	E. Stankeviča	Leņina v. n.	735
52.	E. Arāja	„Graudus”	1241	111.	A. Vibule	„Kopdarbība”	726
53.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs”	1235	112.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība”	713
54.	Z. Rāģe	„Brīvība”	1217	113.	A. Mazā	„Kopdarbība”	700
55.	A. Gintava	„Uzvaras karogs”	1212	114.	M. Grandberga	„Kopdarbība”	681
56.	Dz. Vitoia	„Brīvība”	1188	115.	A. Tetere	„Kopdarbība”	663
57.	O. Geršmane	„Uzvaras karogs”	1177	116.	O. Zēvalde	„Kopdarbība”	661
58.	A. Priedola	„Graudus”	1177	117.	E. Leikmane	„Kopdarbība”	620
59.	V. Šulca	Staļina v. n.	1172	118.	Ž. Kočegarova	Leņina v. n.	586

Jaunākais fermu iekšējā transporta mechanizācijā

sliežu piestiprināšanai pie griestiem vajadzīgi garāki turētāji un vagonu novirzīšanai sāņņās — daudz pārmiju.

Lai palielinātu transporta manevrēšanas spējas lopkopības fermās, instituta mechanizācijas nodaļa izstrādājusi jaunu kombinētu zemes un piekares ceļu sistemu. Šīs sistēmas raksturīga īpatnība ir tā, ka piekarinātās slīdes izmanto tikai ārpus fermas, kamēr ēkas iekšienē visas kravas pārvieto pa grīdu bezsliežu ratiņos.

Šiem ratiņiem ir trīs čuguna riteņi ar lodīšu gultņiem un gumijas apriepojumu. Lai no zemes ceļa pārietu uz piekarināmo slīdi, izmanto vagonetes paceļamo mehānismu.

Ēkas iekšienē kūtsmēslus transportē ar bezsliežu ratiņiem, uz kuriem uzstāda piekarināmās vagonetes kravas kasti. Kad tā piepildīta ar kūtsmēsliem, ratiņus izstumj kūts priekšēlpā, no kurienes piekarināmā slīde ved uz kūtsmēslu krātuvi. Kad ratiņi pabīdīti zem slīdes, kravas kasti no tiem noceļ un transportē tālāk pa piekabes slīdi. Tā kūtsmēslus nogādā mēslu krātuvē, kur kravas kasti izkrauj un pa piekares ceļu nogādā atpakaļ kūts priekšēlpā.

Lopbarības, pakaišu un piena vešanu kūts iekšienē arī veic ar bezsliežu ratiņiem, uzliekot uz tiem nomaināmas kravas kastes vai platformas. Salīdzinot ar parasto pieka-

res ceļu, kombinētā zemes un piekares ceļa ierīkošanai vajag ievērojami mazāk metāla. Piemēram, viens piekares ceļa komplekts sver 3.154 kilogramus, bet zemes un piekares ceļa komplekts — tikai 1.100 kilogramus. Turklāt kombinētais zemes un piekares ceļš paātrina visas transporta operācijas kūti.

Viens kombinētā zemes un piekares ceļa komplekts aptver: 6 bezsliežu ratiņus, piekarināmu vagoneti ar paceļamo mehānismu, 5 kravas kastes lopbarībai, vienu kravas kasti kūtsmēsliem un piekares slīdes.

Šis transporta veids tika pārbaudīts izmēģinājumu saimniecības „Krimulda” fermā. Rezultāti bija pozitīvi. Šogad vietējā rūpniecība izgatavos 100 šādu kombinētā zemes un piekares ceļa komplektus mūsu republikas kolchoziem.

Agronom N. Meņšikovs

Jaunatnes festivalu sagaidot

Šinīs dienās Sudrabkalnu ciema darbaļaužu deputātu padomes sesija apsprieda jautājumu par sagatavošanos Vis-savienības padomju jaunatnes festivalam.

Sakarā ar pārmaiņām ciema tautas nama mākslinieciskās pašdarbības pulciņu dalībnieku sastāvā, vasaras mēnešos darbs tajos bija apstājies. Darbību uz laiku bija pārtraucis estrades ansamblis un deju kolektīvs. Visaktīvāk darbojās noorganizētais rokdarbu pulciņš skolotāja b. Vizbules vadībā. Ciema bibliotēkas vadītāja b. Kārklīņa, pati čakla dalībniece, pratusi ieinteresēt vairākas kolchoznieces un paplašināt pulciņa nodarības veidus. Rokdarbu pulciņa vajadzībām iekārtoti atsevišķā istabā aužamie stāvi, kas dod iespēju izgatavot dažādus audumus.

Sesijā piedalījās arī mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu vadītāji. Viņi runāja par iespējām, kādas ir ciemā izvērst māksliniecisko pašdarbību un norādīja arī uz apstākļiem, kas to kavē.

Dramatiskā kolektīva vadītāja Snēpeles 7-gadīgās skolas skolotāja b. Cera pastāstīja, ka kolektīvs iestudē O. Reichmaņa viencēliena komediju „Divains precinieks”. Festivalam izraudzīta triscēlienu luga Arnauda „Grēku grāmata”. Bez tam paredzēts mācīt arī estrades žanram skečus, intermedijas un daļiņliedus.

Tautas nama vadītājs b. Fei-

manis, kas vada arī deju kolektīvu, runāja par to, ka ciema jauniešiem ir liela interese par dejām. Kolektīvs tagad atjaunojis nodarības un sācis iestudēt latviešu, lietuviešu un igauņu tautas dejas. Ar dažām dejām snēpnieki nodomājuši arī uzstāties festivala ieskaņu koncertā 9. septembrī pilsētas parkā. Atbalstu deju kolektīvam sniedz lauksaimniecības arteļa „Brīvais ceļš” priekšsēdētājs b. Skudra, kas mēģinājumus spēlē pavadījumus.

Skolotājs b. Cers ieteic līdztekus kora organizēšanai nodibināt arī kvartetu vai dubultkvartetu, ko labi var izmantot papildinot agitbrigažu priekšnesumus.

Sesijā izteica priekšlikumu noorganizēt pie ciema tautas nama pūtēju orķestri. Tas ir iespējams, jo ciemā ir muzikanti, kas agrāk jau spēlējuši pūtēju orķestrī. Sesija nolēma caur Kultūras nodaļu iegādāties vienu pūtēju orķestra instrumentu komplektu. Ciema kolchozu priekšsēdētāji b. Daģis un Skudra apņēmās nokārtot, lai no kolchozu kultūras fonda līdzekļiem daļu atvēlētu šim mērķim.

Ciema padomes priekšsēdētāja b. Kāpostiņa atzīmēja, ka gatavojoties festivalam, jābūt aktīvākai visai ciema sabiedrībai. Te jānāk talkā ciema intelligēnci, labāk jāstrādā komjaunatnes un partijas organizācijām.

T. Zars

AIZ ROBEŽAS

Eļietus gāzes Kiusiu

salā

Kā ziņo Japānas radio, nepārtrauktās lietus gāzes, kas 27. augustā sākās Kiusiu salas ziemeļdaļā, nodarījušas ievērojamus zaudējumus Fukuokas, Sagas un Nagasaki prefektūrās. Pārplūdušas 7100 mājas un apmēram 600 hektāri lauku. Dažās vietās pārtraukta dzelzceļa satiksme.

Strādnieku streiks

Čile

Vairāk nekā divus mēnešus ilgst angļu sabiedrībai piederošo Čiles salpētra raktuvju 8,5 tūkstošu strādnieku streiks.

Streikotāji prasa paaugstināt darba algu atbilstoši dzīves dārdzības pieaugumam.

Daudzas Čiles arodbiedrības un sabiedriskās organizācijas apļecina savu solidaritāti streikotājiem un sniedz viņiem materiālu palīdzību.

Eģiptē atklāta angļu spiegu organizācija

Eģiptes varas organi atklājuši angļu spiegošanas centru, kas vācis ziņas par Eģiptes bruņotajiem spēkiem un dažādu politisku organizāciju darbību Eģiptē.

Pie šā spiegošanas centra vadītājiem Džeimsa Svinberna, ko apcietinājuši Eģiptes varas organi, atrasti dokumenti ar militāru, politisku un ekonomisku rakstura informāciju par Eģipti. Svinberns atzinies, ka viņš uzturējies „tiešu kontaktu ar diviem kādas ārvalsts vēstniecības diplomātiem un saņēmis instrukcijas tieši no viņiem.”

(TASS)

FUTBOLS

«Vulkans» — «Daugava» (Talsi) 3:2

Svētdien kārtējā republikas meistariības izcīņas spēlē futbolā „Vulkana” futbolisti Kuldīgā tikās ar Talsu „Daugavas” komandu.

Spēle sākās ar kuldīdznieku straujiem uzbrukumiem. Tikai uzbrucēju nesaprašanās dēļ (Pilādzis, Stūris) rezultāts izpaliek.

Bīstami ir arī talsinieku uzbrukumi, un, lūk, viņi pirmie gūst vārtus. Rezultāts 1:0 Talsu labā. Un atkal ciņa notiek kuldīdznieku laukuma pusē. Atkal moments, kad „Vulkans” gandrīz zaudē otru vārtus. Tagad kuldīdznieki saņem 1:1. Iniciatīvu pārņem vulkanieši,

un spēle galvenokārt notiek Talsu laukumā pusē. Līdz puslaika beigām Kraislers rezultātu paaugstina uz 2:1.

Otrajā puslaikā kuldīdzniekiem ir daudzas izdevības gūt vārtus, bet to viņi tomēr nespēj. Spēle risinās gan vienā laukuma pusē, gan otrā. Viesi vienus vārtus atgūst un rezultāts kļūst 2:2. Likās, ka spēle beigsies neizšķirti. Tad uz Talsu vārtiem izraujas Pilādzis. Viņu neatļauti kavē talsinieku aizsargs, par ko izpelnas 11 m soda sitienu. Rubulis to realizē vārtu guvumā un spēle beidzas ar rezultātu 3:2 „Vulkana” labā.

Z. Birze

Jaunatnes festivala orgkomiteja rīko svētdien, 9. septembrī pilsētas parkā

ieskaņu KONCERTU

Piedalās: Kuldīgas pilsētas un rajona ciemu mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi; aicināti kolektīvi no Lietuvas PSR, Igaunijas PSR, Aizputes, Alsungas, Saldus un Skrundas rajoniem.

Pulksten 14 svētku dalībnieku gājiens no tirgus laukuma uz pilsētas parku

Pulksten 15 koncerts

Pulksten 23 lāpu gājiens

Pēc koncerta dejas

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(6. turpinājums)

— Lūk, lūk, nīlzirga. Bieža, bet trausla, visa no vecuma saprējājusī, vietām lietus lai teceja cauri. Nu lūk, braucam, mani pasažieri snauž, bet, ziniet, kad ļaudis blakus šoferim gul, viņam arī grūti no miega atkauties. Jā, un arī darbs tajā laikā bija tāds — trīs četras nakts pēc kārtas neiznāca gulēt, gluži kā frontē. Braucam, ceļš arī nav diez kāds labais, šķērsām pāri uzartam laukam, bedrē pie bečres. Rajona komitejas sekretars krāc, finansu nodaļas vadītājs knābā man ar degunu mugurā — man arī acis lip cietī. Kā-a pamet mūs gaisā vienā bedrē, domāju, ka tur arī mūsu katafalks izputēs gabalot! Nē, braucam tālāk, pat motors nenoslāpa. Braucam, un abi ar sekretaru dzirdam — viens tā kā krāc, balss tāda kā no aizka-pa, nevar saprast, vai vīrs mašīnas vai apakšā: „A-a-a-apturiel!” Kas tas? Paskatāmies atpakaļ, nesaprotam, kas noticis. Biedrs Nekraševičs izstiepies visā augumā, karājas, pleciem atspiedies griestos, bet galva nav redzama. Izrādās, ka tai bedrē viņu tā triekuši uz augšu, ka ar galvu pārsitis apvalku un, kaut arī āda satrunējusi, taču cieta, bieza, iespiedusi kaklu spilēs un nēlāzī apakaj, rokas mašīnā, bet galva ārā, pakāries un kliež: „A-a-apturiel!”... Lūk, kādas lietas. Pēc tā gadījuma rajona komitejā bez smiekliem uz biedru Nekraševiču skatījies nevarēja. Vajadzēja cilvēkam lūgt, lai pārceļ uz citu rajonu.

Visi pasmējās. No lietiskā toņa saruna pārgāja uz dažādām atmiņām.

Opjonkins pastāstīja, ka viņš vēl līdz vienlaiku kolektīvizācijai strādājis par traktoristu zemes kopapstrādes biedrībā

uz „Fordsona”, kā viņi spieduši no šīs amerikāņu tehnikas visu, ko tikai varējuši izspiest: ar „Fordsonu” ir plāvuši, ir griezuši dzirnavas, ir kāzas svinējuši, izgreznojuši traktorū ar daudz krāsū lentām un piekabīnūt tam veselu rindu ratu ar muzikantiem uz bukas; kā „Fordsonu” ipašnieki Ražas dienā rajona izstādē noorganizējuši traktorū skriešanās sacīkstes un kā viņi kādreiz šajās sacīkstēs ieguvuši pirmo godalgu: detektoru radiouztvērēju un ceturtdalpu-dles degvīna.

Izrādījās, ka Mitins agrāk bijis Civilās gaisa flotes lidotājs un meliorācijas institūta pabeidzis jau pēc tam, kad izstājies no šī darba veselības stāvokļa dēļ — sākusī nīkloties sirds. Viņš pastāstīja vairākus gadījumus no saviem lidojumiem: kā viņš reiz nokļuvis stiprā negaisā un zibens atšķēlis gabaliņu elerona; kā sēdinājis mašīnu mežā uz kokiem, kad motora atteicies klausīt un nēlējais augstums neatļāvis nokļūt līdz laukam aiz meža.

Aiz muguras palika vēl viena sādza. Vasilis Ivanovičs atkal sāka runāt par pārnākšanos — viņu neviens neatbalstīja.

Lietus nepārstāja. Gravās skrēja strauti gluži kā pavasari. Aiz sādžas mašīnai pārsprāga riepa. Kamēr apmainīja riteni, šoferis izmīrka līdz pēdējai vilītei. Martinovs piespieda viņu novilkt vāmi un virskreklū un iedeva savu mē-teli. Mašīnā bija karsti no krāsns. Brauca tālāk.

No Garās gravas mašīna ar saviem spēkiem tika tikai līdz pus kalnam. Pacēlums tālāk kļuva stāvāks, riteņi sāka buksēt uz ledainā lietūs nomazgātā ceļā. „Pobeda” raustījās no vienas malas uz otru, bet netika uz priekšu ne par centimetru, sāka pat it kā mazliet slidēt atpa-

kaļ, lejup. Prožektoru gaismā pa kreisi bija saredzams jaunu bērzu mežlīš, pa labi aiz reti ieraktajiem svitrinajiem stabiem melnoja dzija krauja.

Lai cik mājīgi bija siltajā mašīnā, zem jumta, kas nelaida cauri lietu, vajadzēja kāpt ārā lietū un stumt.

— Ech, laicīnš! — atvēris durvītiņas, nosaucās Opjonkins. — Tagad tikai tabaciņu žāvēt. Kam kabatās papirosi, dodu padomu atstāt sausumā. Bet tu, Larionič, sēdi. Kaut vai tu nesamīrksi. Sēdi kravas dēļ, būs labāk stumt.

Trīlajā sāka stumt „Pobedu” tumsā pa ledu, krīzdami peļķēs. Motoram piepūlēti gaudojot, mašīna virzījās uz priekšu pa metram minūtē.

— Iet, iet! — pielicis varenu plecu mašīnai, pūdziedādams kļaiģā Opjonkins. — Vīens, divi, re-e-ize! Vēlreiziti! Ie — e — t! Vēlreiziti! Nav jau tālu!

Un tad pēkšņi viņiem pretim no šaurā ceļa pagrieziņa, žilbinādamā prožektoriem, izlida smagā mašīna. Varenā pietonnīgā mašīna brauca diezgan lielā ātrumā, un viņas pakaļgalu mētāja te pa labi, te pa kreisi. Tās šoferis vai nu pēdējā sādžā bija „iemitis” savus divsimt gramus „pret mitrumu”, vai arī stūre un bremzes slidējās ceļā, kas gāja lejup, viņu vairs neklausīja — mašīna drāzās no kalna tieši uz pašā ceļmalā iespiedušos buksējošo „Pobedu”. Opjonkins, Mitins un Dolgušins vēl paspēja atlēkt sāpus. Pietonnīgās motora rēķona, plīstošu stiklu troksnis, metala čirkstoņa... Pēdējais, ko Martinovs sadzirdēja, bija Vasilija Ivanoviča drausmu kliegzēns: „Ko tu dari, bandīt? Man taču ļaudis!...”, kad „Pobeda” pa kraujo nogāzī, reizes divas apmetusi kūleni, noripoja metru piecdesmit dzīlajā gravā. Bet smagā mašīna, ar sniegu un dubiem aizlipušiem

numuriem un bez gaismas signāla mugurpusē, mazliet pastiepuļojusi un arī gandrīz iedrāzies gravā, izlīdzināja gaitu, atkal uzgrīzās uz ceļa un aiz pagrieziņa plekalnē pazuda tumsā.

...Kamēr Opjonkins ar Dolgušinu iznesa no gravas vēl dzīvus, bet bez samanas Martinovu un Vasiliju Ivanoviču, Mitins aizkļuva līdz tuvējai sādžai kalnā, sadabūja kolchozā zirgus un braucējus un atdrāzās nelaimos vietā. Tajā pašā naktī Martinovu un šoferi nogādāja rajona slimnīcā.

Vasilis Ivanovičs, kam bija sadragāts galvaskauss un sadauzīts krūšu kurvis, naktī slimnīcā nomira uz operācijas galdā, Martinovs pret ritu atguva samānu. Smadzeņu satricinājums nebija bīstams, viņam bija lauzta kāja, roka un atslēgas kauls. Dzīvībai briesmas nedraudēja, bet bija skaidrs, ka nogulēt slimnīcā vātē un apsejots Martinovam nāksies vairākus mēnešus.

Nēlaikā un ilgi Martinovs izgāja no ierindas.

2.

Otrais sekretars Troickas rajona komitejā bija Vasilis Michailovičs Medvedjevs. Viņam nu uz laiku bija jāizpilda pirmā sekretara pienākumi.

Nēkādas lietas Medvedjevs no Martinova nepārnēma, nekādas novēlējums nedzirdēja — nedēļas laikā ārsti pie Martinova nevienu, izņemot sievu, nepielāda, — stāvoklis rajonā viņam bija zināms, Medvedjevs vienīgi pārvietošanās no sava uz pirmā sekretara kabinetu un no turienes sāka runāt ar MTS direktoriem un kolchozu priekšsēdētājiem pa telefonu jau stingrākā un pavēlosākā balsī, nekā viņam to agrāk atļāva otrā sekretara pieticīgais amats.

Medvedjevs ilgu laiku vai nu neatrada sev vietas citu rajona vadošo darbinieku vidū, vai arī juta, ka maz pazist darba apstākļus laukos — bet viņš bija mašīnas „piektais ritenis”, bez kura var braukt un kuru vadā līdz tikai rezervē, kas nepieciešama avarijas

gadījumā. Mazrunīgs, ar nemainīgu, it kā bridinošu smaīdu seju, kad pie viņa kāds griezās, laipns, pieklājīgs, ar mikstu, it kā pat vāju raksturu, viņš vienu otru reizi no rīta līdz vakaram nosēdēja rajona komitejā, gatavodams kārtējo lekciju vai lasīdams rajona komitejas bibliotēkā saņemto literatūru, un cauru dienu viņu netraucēja ne telefona zvani, ne apmeklējumi. Kolchozu komunisti, atbraukuši darīšanās uz rajona centru, nāca pie viņa tikai tai gadījumā, kad bez viņa un dežuranta vispārējā daļā vairāk neviena rajona komitejā nebija.

1939. gadā Medvedjevs pabeidza pedagoģisko institutu un paspēja pašrādāt par skolotāju savā dzimtajā pilsētā Nizovskā līdz karam tikai vienu gadu. Pirmos Tēvljas kara mēnešus viņš pavadīja frontē, pie Smolenskas tika ievainots, apmēram gadu nogulēja hospitali Saratovā, pēc tam, smēklējās pilsētas kara komisariatā radnieku, kādu tēvoci, iekārtojās tur darbā par lietvedi un nostrādāja līdz kara beigām. 1945. gadā viņš iestājās partijā. Pēc demobilizācijas atgriezās Nizovskā pie mātes, mazliet pašrādāja vecajā vietā par skolotāju, bet pēc tam saņēma norīkojumu — strādāt par septiņgadīgās skolas direktoru.

Savā laikā Medvedjevs skolā un institūtā mācījās telcaml. Zudumā neaizgāja arī dienesta dienas Saratovas kara komisariatā — viņš daudz lasīja, apmeklēja marksisma-lenīnisma vakara kursus.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Vārmas patērētāju biedrība 1. veikalā vajadzīgs VEIKALVEDIS un PĀRDEVEJS, 5. veikalā — VEIKALVEDIS.

Tuvākas ziņas pa telefonu Vārma 5.